

Férfi, mackóval

Megy a férfi az utcán egy mackóval. Persze, nem igazival, - bár az se volna csoda most, hogy az állatok rákaptak a neveletlen szokásra kiszökösni az Állatkertből. De ennek a férfinak kivételesen nem jutott igazi, szökött medve, csak egy játékmackó. Kénytelen beérni vele és kézenfogva vinni. Mennek kettecskén, főleg a gyerekek örömeire:

- Jé, egy mackó!

Nincs gyerek, aki észre ne venné. Külön szeauk van meglátni a játékot a legnagyobb forgalom közepén is.

Amíg csak ők tesznek megjegyzést rá, addig nincs semmi baj. De aztán egy fiatal nőnek is megakad rajta a szeme és elmosolyodik. Ekkor a férfi szép lassan elkezd szégyelni a mackót. Ha nyitva volna még papirkereskedés, becsomagoltatná. De már nincs, muszáj hát keztelenül vinni a mackót, szégyenszemre.

Vannak holmik, amelyeket férfiak nem szívesen visznek végig az utcán. Általában csomagot, de különösen például gereblyét nem. Leg facsemetét sem. Lámpaernyőt, vödöröt, lavort, falitükröt hán alatt, partvist, nadrágot a karon, frissen vasalva, kerti öntözőcsövet, ölliteres uborkásüveget és fröglit sem. És élő pontyot sem. Még, ugyilátásik, játékmackót se, pucéron. Egyszóval semmi olyan tárgyat, amely nem csomagolható úgy, hogy másnak lásszék, mint ami. Ha egy pár csirkét lehetne könyvelékura pakoltatni, azt boldogan vinnék. Mert a férfiak csomag dolgában formalisták és csak a látszatra adnak.

Pedig ez a férfi gyereknek viszi a mackót ajándékba s ezen igazán nem volna mit titkolni. Őt. De ő mégis szeretne csöndben a föld alá süllyedni vele, vagy legalábbis pincéken át, vészátjárókon keresztül eljutni a céljához. Hát még amikor kiderül, hogy ahová viszi, még nincsenek otthon és ő kénytelen a mackóval beülni addig a szeaukózi eszpresszóba.

Férfi, mackóval, nyilvános helyen - roppant kínos összeállítás. A mackót asztalra ültetni nem lehet, mert az gyermekszobai hangulatot kelt és a férfit abba a látszatba keverné, hogy infantilis. Székre ültetni se, mert az már társas együttlét és akkor beszélgetni is kellene vele és rendelni neki egy adag mézet. Míg seules helyet keresgél a mackónak, az hanyattesik és elbődül,

Mert így van megteremtve szegény, hátsóban bűgőmasinával, mely hanyattdőlés-kor működésbe lép. Aki eddig nem vette volna észre a férfit a mackóval, a szokatlan hangra most észreveszi a mackót a férfival és az asztalok közt szétgyűrűző vihogás támad.

A férfiban halk drámák játszódnak le.

A mackó gyorsabban egyfolytában korog a szerkezet.

Köröskörül megjegyzések duruzsolnak, mint a pletyka, - mindenki olcsón, a férfi szelajára lehet szellemes:

- Éhes szegény.
- Jörmög a Jömtör.
- Fussunk, ez egy vérsedve!
- Medvét szájkosár nélkül a helyiségbe hozni tilos.
- Halljuk a medvét!
- Mackó Muki kalandjai szárazon és vizen és az eszpresszóban.
- Jó a medve kedve.

És így tovább, hosszú percekig.

A férfi homlokán kiűt a hideg veríték.

A mackó tovább illetlenkedik.

Most fel kéne állni és kirohanni, otthagyni a mackót. Még az ár egyedül is, akkora sikere van.

Arcoiritó gondolatok gyöttrik a férfit, meg szeretne semmisülni szegényében. Mit gondolnak a többiek róla? Hogy ez a mackó a kabalája, nélküle nem tesz egy tapodtat sem a mint a gyerek, magával viszi az ágyba is. Hogy találkája van valakivel és a mackó az ismertetőjel, mint gomblyukban a szekfü. Hogy tökérement állítazelidítő, kinek a medvéi éhenvesztek a most ezzel a mackóval vigasztalódik. Ilyeneket.

Mindent össze-visszagondol a férfi fejében, csak azt nem, amit csakugyan gondolnak róla a többiek: hogy a mackót gyerekeknek viszi és hogy ez milyen kedves tőle.

A férfi éppen emiatt szegénykedik, ami miatt a legkevésbé volna oka. Mert közben előssége van, amiatt szégyelhetné magát. Nincs félórája, hogy

hazudott valakinek, amiatt is. Nem végezte el a munkáját, megszegte egy ígéretét, bliccelt az autóbussen, gyávákat gondolt, megalkudott, - emiatt mind külön-külön szégyelhetné magát. De ő ül a mackóval egyasztalnál és azt restelli, ami pillanatnyilag a legtisztább benne. A szívét szégyenli.

Hogy honnan tudom mindezt róla? Onnan, hogy én vagyok a férfi a mackóval. És szégyenlem magam, hogy ezért szégyenlem magam.

(Viszem en ki kinnak).

Métrai-Betegh Béla